

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius02val-shoot-idm139771560889712/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

oc naffnet/ saa er hun dog i sin Kraft en Marsag til alle Synde/
Der faar seer du nu min Gud huad ieg er/ oc hueden ieg
kommer/ Jeg er vndfangen oc föd i den oprindelige synd/ Jeg
er begreben aldelis oc ganske omkring met Synd/ som met
snarer/ Huorlunde skal ieg || vndfly/ Thi det gode som ieg s 52r
gerne vil/ det gør ieg ikke/ men det onde som ieg ikke vil/ det
gør ieg. Jeg haffuer lyst til Guds Lou efter det induortis
Menniske/ men ieg seer en anden Lou i mine limmer/ som
strider imod den Lou/ der er i mine Sind/ oc tager mig til
fange/ wdi Syndens Lou som er i mine Limmer. 10

Der faare min Gud/ lad dine Misundelighed komme mig
til hielp/ effterdi du seer/ at ieg er siug oc ngen/ oc omslagen
met mange farlige snarer/ Hvo vilde ikke forbarme sig offuer
den elendige? Hvo vilde ikke haffue medlidelse met en siug?
Kom du kære Gud/ du sode Samaritan/ || hielp mig arme/ 15 52v
mig som er saat giort ind til døden/ forbind mig mine saar/
Giss Vin oc Olie der wdi/ loffe mig paa dit Diur/ oc føer mig
til Herberg/ oc besale Hosbonden mig/ at hand ræcer mig/
oc giss hannem tho solffpendinge oc sig/ der som du legger
noget mere vd/ vil ieg betale dig/ naar ieg kommer igen. 20

**Se/ du haffuer lyst til Sandhed/ som
ligger i stiul/ du lodst mig forstaa
din Visdoms Lønlighed.**

Kom du min kære Samaritan/ See du haffuer lyst til
Sandhed/ oc til din || sandru forrettelse/ som du haffuer loffuit 25 53r
Menniskens flect. Ja du haffuer ikke alelniste loffuit oc tilsagt
dem/ men oc saa huldet dem det/ Thi din elskelighed er ikke
andet end at hielpe oc vel at gøre. Du blifuer ikke omkring
skyft min Gud/ du blifuer som du est. Du est ikke tilsinde
som wi/ at du elsker nu oc strap her effter ikke elsker/ saa at 30
fierligheds gerning er nu hoss dig/ oc nu fra dig/ Du est en
ret Elster/ ja du est fierlighed self/ Thi Gud er fierlighed/ oc
at vere fierlig det er at gøre vel/ Oc huilken du gør mest vel

imod/ den elsker du paa det høyste. Hvad er nu at elsker sand-
hed andet/ end at holde Sandhed. ||

23 Du tilsagde vor Patriarch Abraham/ at du vilde giffue
hannem en Son vdi hans allerdom/ oc du høst den alderne
s wfructsommelig Sara din forrettelse/ thi du haffuer lyst til
Sandhed.

Du tilsagde Israels Born ic Land/ som skulde flyde med
Meldt oc Hunig/ du gaffst dem det/ oc holt din forrettelse/
Thi du haffuer lyst til Sandhed.

10 Du loffnede oc tilsagde David/ Jeg vil sette dit Liffs fruct
paa din Stoel/ du hafuer holdet hannem samme forrettelse/
Thi du haffuer lyst til Sandhed.

Dine forrettelse ere vtalige/ dem haffuer du alle trolige
24 holdet. Thi du haffuer lyst til Sandhed/ du haffuer loffnuit
is oc tilsagt fattige Syndere/ som fly til din Maade oc Barm-
hertighed/ oc det haffuer ikke feiler dem. Thi du haffuer lyst
til Sandhed/ Den fortalte Son/ som drog langt hen i frem-
mede Land/ oc forkom sic Gods met stemmen oc demmen/ Der
hand haffde nu fortæret alt det hand haffde/ gaff hand sig aff
20 sted/ oc kom til dig oc sagde/ Fader/ ieg haffuer synder vdi
Himmelten oc mod dig/ oc er ikke nu lengere verd at ieg skal
Faldis din Son/ Gor mig som en/ aff dine daglønere/ Oc der
hand vaar end nu lange borte/ saast du til hannem/ met dine
24 Barmhertigheds øyen/ || lobst til/ oc faldst hannem om hans
halss/ oc kyser hannem/ Du befalede at mand skulde hente de
beste Flæder oc gaffst hannem en guldering/ paa hans finger/
oc Sko paa hans fodder/ oc flactet en fed Ralff/ oc giorde det
gantske hus glæd/ oc sagde/ Lader os æde oc vere glade. Thi
denne min Son vaar død/ oc er vorden leffuende igen/ hand
28 vaar borte/ oc er funden igen.

Suor faare haffuer du gjort saadant min Gud? Sandelige
der faare/ at du haffuer lyst til Sandhed/ Der faare elst nu i
mig du Barmhertige Fader din Sandhed/ ieg som kommer
25 aff fremmede Land til dig/ || Gack imod mig oc Anamme mig
venlige/ Pryde mig met wskyldigheds Flædebon/ Leed mig ind
i husle/ flacte en fed Ralff/ at alle de som tro paa dig/ kunde

glede sig met mig/ oc æde met huet andre/ oc vere glade/ wdi
al Aandelig glede/ Huor faare vilde du min Gud forholde din
Sandhed for mig allene? Det som du Herre vilt tilregne Syn-
den/ huo kand da bestaa? Men du icke tilregner dine vduolde
dem/ Thi du haffuer lyst til Sandhed.

5

Oc huilken er den Sandhed/ som du haffuer lyst til? Et
det icke din elstelig Son? som siger/ Jeg er Veyen/ Sandhed/
oc Liffnit/ hand er Sandhed/ aff huilken all || Sandhed i Sim-
melen oc paa Jorden vdunderer oc formeris/ til den Sandhed
haffuer du lyst/ den Sandhed vaat dig alleinst behagelig/ thi 10
du fandst hende wden smitte/ oc haffuer gissuit hende i doden
for alle Synder/ Det faar holt mig nu denne Sandhed min
Gud. Thi ses ieg er en stor Syndere/ forlad mig mine Syn-
der/ mig som du haffuer rengjort/ ved din kære Sons blod/
oc igen lost ved hans pine oc død/ Huor faare haffuer du min 15
Gud lader mig kende din Son? Huorsaare haffuer du gjort
mig delastig i Troen til Christum? Maa vel ske/ paa det/ at
ieg skalde høyelige bedrossie || mig/ naa ieg saa mit igeñøelse 22r
faat øyen/ oc kunde dog icke naa til den? Det vere langt fra/
Men paa det/ at ieg kand vide/ at Maadens dor staar oben 20
faat mig/ oc vere visse paa/ at ieg skal faa Barnhiertighed/
ved Jesum Christum/ det faare skili mig nu min Herre/ Thi
du lader mig forstaar den lønlig Visdom/ paa det at saadan
Guddommelig visheds kendelse kand hielpe mig/ oc lede mig
til Salighed. Sandelige Philosophi (det er de verdslige vise)/ 25
kende icke denne Visdom/ den vaat dem aldelis skult faare/
for din kære Son bleff fod/ vndertagene dine vduolde/ da viste
ingen Menniste aff denne Visdom. ||

De vise wdi denne Verden/ som ellers vaare forsunlige oc 22r
fritige til at randsage alle ting/ loffte vel deris øyen op imod 20
Himmelten/ men de kunde icke finde denne Visdom/ Thi du haff-
uer skult saadant for de vise oc forstandige/ oc obenbaret det
for de smaa Børn/ oc Wmyndige/ det er/ for arme Syndere/
oc for dine Hellige Propheter/ som haffuer gissuit oss saadant
til kende. Det som du haffuer nu obenbaret mig/ den lønlig 25
visdom/ ved den Hellige Script/ huor til er hun mig Myrtig?

Suad hielper mig det/ at ieg kender hende? Det som hun icke
 fører mig til Salighed/ Thi ocsaa Philosophi/ effter at de viste||
 25c der vaar en Gud til/ oc dog icke lofnuede oc ey heller prisede
 hamnen som en Gud/ men ere blesne forfengelige i deris sind/
 5 oc deris wforstandige herte er forblindet/ Oc der de hulde sig
 for vise/ blesne de til daarer/ Vile du nu haffue mig under det
 tal? Det være langt fra/ Thi du est Barmhertighed self som
 aldri ophører oc forlader ingen/ Der saar spat kære HÆRKE/
 spat din Suend/ oc tag mig i dine wmyndiges tal/ Ut du oc
 10 vilt lade mig vide den lønlige Visdom. Søer mig til Visdoms
 Filde/ som er der offuen i Himmelten/ paa det/ at du kand lofnis
 i din Barmhertigheds gerning/ som du bewiser din Tienere
 oc || aldri forlader dem som haabe paa dig.

**25v Affløss mig met Isop/ at ieg blifuer ren/
 15 to mig/ at ieg blifuer snehuid.**

Effterdi du min Gud haffuer lyst til Sandhed/ som er skjult/
 oc du lader mig vide din lønlige Visdom/ saa opøser ieg it
 stort haab/ oc troer at du haffuer icke forskut mig fra dit an-
 sicht/ men at du bestender mig met Isop/ at ieg kand blifuer
 20 ren/ Isop er en lau vrt hed oc velluctende/ huad betyer det
 andet/ end din kære Son Jesum Christum vor HÆRKE/ som
 25c haffuer ydmyget sig self/ hen ind til døden/ ja ind til kaars-
 sens død/ hand som haffuer elsket oss/ met en brendende fier-
 lighed/ oc toed oss aff alle vore Synder vdi sit blod/ hand
 25 som haffuer opsyldet den gantske verden/ met det gode/ vdi
 hans Sacramodigheds oc Retferdigheids gode luct/ met den
 Isop skalt du bestenke mig/ naar du vdøser hans hellige Blod
 offuer mig/ naar Christus boer i mig ved Troen/ Naar ieg
 blifuer indplantet i hamnen ved fierlighed/ naar ieg effter-
 30 følger hans ydmyghed oc hans pine/ da blifuer ieg ren aff
 alle mine Synder. Du skalt tho mig/ met mine gredende taare/
 35c som vdskyde aff mine øyen/ || vdaff min HÆRIS Christi hier-
 tens elstelighed/ da blifuer ieg tret aff succ/ oc vater min seng